

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II пов.
Конто почт. швдн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплатуєм
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в країю 4-50 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зл., Німеччині 750 зл.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 20 ч. к., Румунії 15
лей, Болгарії 750 зл., Австрії
750 зл. — Зміна адреси 1 зод.

Телеф. Редації: 29-41.
Друкерні: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Львів, 29. листопада 1927.

тому змаганні мусимо об'єднати всі наші сили, всі моральні засоби і зосередити всі наші зусилля. І тим більше, що всі подвські чинники, без винятку, роблять все можливе, щоб у нашу будучу репрезентативність обмежити, зредукувати до мінімального числа. Задля того обрано одну з найштудерніших виборчих ординацій, задля того обрано виборчий округ, задля якого переведено частинно громадян у дискваліфікацію українського народу, задля того пропозиції мандатів

Отже, в часі, коли польські чинники, згруповані біля теперішнього уряду, приноровлюють до нас тактику погроз і розкладу, право-центрові і взагалі „опозиційні“ польські партії об'єднують польський елемент на українських землях. Недавно „Пяст“, хитаючись у справі самостійної чи блокової виборчої акції, кинув гасло єдності польського виборчого фронту на „кресах“. За „Пястом“ пішла НРП, постановляючи, що мандати зі східних і західних окраїн є для держави винятково важні і тому та партія заявляє-ся за об'єднанням на окраїнах виборчої акції всіх польських партій. А

нальогічні постанови винесла хаденія і „Звйонзек народово-людови“. Таким чином чийже всі польські партії, що ведуть свою діяльність на „кресах“ східних і західних, постановили об'єднатися, щоб здобути з окраїн якнайбільше польське представництво. По зазначеним і постановленим об'єднанням стоять пелісевичі і бриливічі (Хлопське Сторонництво), але вони по суті йдуть ще далі. Коли вони не об'єднуються з центроправницею у виборчій акції на „кресах“, то тільки тому, що тим способом думають захопити значну кількість українських голосів. Лишаючи польський елемент у сфері впливів і виборчих сподівань об'єднаним правим партіям, самі вони пориваються на загарбання українських голосів.

Таким чином польський виборчий наступ на „креси“ розвивається двома шляхами, йде двома головними руслами: півофіційним і громадянським. Перший погрожує і розкладає непольські громадянства, другий єднає і цементує польський елемент та навіть викazuje тенденції здобувати українські голоси.

3 хвилині закінчення каденції законодавчих установ виступить активно ще й третій чинник: урядовий зі всією силою виконавчої влади і то виступить дуже активно.

Все це є для нас грізним тес-
тенто-м, що ставить до нас імпера-
тивну вимогу об'єднатися в одному
національному виборчому фронті,
що наказує нам негайно стати в од-
ну суцільну і дисципліновану лаву,
бо лише єдність, солідарність і єд-
нодушність можуть успішно проти-
ставитися триєдиному наступові.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 22. августа 1927.

I.
Дуже немило вражає переважну частину французької преси кампанія, яку розводять в Англії за ревізію мирових договорів Льюїс Джордж з одного, лорд Ротермер з другого боку.

Думати, що від самих кампаній таких, словесних і писемних, буцім-то могли би впасти — та ще й швидко! — пута придушених, потоплених і потопитих післявоєнними угодами народів і країв, було би нехибною ознакою політичного дівачства: бо не що інше, як тільки війна і тільки перемога над теперішніми *beati possidentes* може змінити карти Європи й визволити до кращого життя і щасливішого буття народи, засуджені теперішніми мировими договорами на абсолютне безнадійне животіння й безвихідне вигибування в моральному припиненні й матеріальній нужді. Агітація Льюїса Джорджа і зорда Ротермера тим-то і цікава, що вона починається до винтворювання й піддержування воєнних настроїв в Європі, тай що ці два англійські діячі, незалежно зрештою один від одного, являються оттак передтечами — близькими чи далекими, ніхто нині не в силі відгадати — нових кривавих поразок, без яких — яка недоля людська! — не можна й мріяти ні про національну свободу поневолених ворогами племен і про духове й фізичне, господарське й фінансове відродження народів!

паріїв, виємоктуваних народами:
поліпами.

Ось чим, а чимось іншим, оба згадані британці нам і цікаві. Одначе цікавитися кимось — невже треба це пригадувати? — ще не те саме, що ним-же захоплюватись.

Що не захоплюється Льюїсом Джорджом, ні пропагованою ним реформою теперішнього європейського статуту, французька преса — що може бути більше зрозуміле? Адже Франція сьогодні стоїть європейського консерватизму і міжнародній діячності: її зусилля повернені на збереження й укріплення сформулованих у Версалі й інших передмістях Парижа відносин потуги і впливу. Не без ідкої іронії — і, треба признати, зовсім влучної — пригадують французькі публіцисти, що як цей британський галієць був свого часу демагогом миру, так він тепер демагог мира, той — знов не без правди — заважають, що переважна частина несурозностей нової європейської карти — плід духа саме Льюїда Джорджа. Він же, наприклад, автор того роздертя Німеччини гданським коридором, що, наче зломаний спис, стирчить в німечькому тілі незагоєною і незаго-

Зрештою, не тільки французькі протиревізіоністи пригадують таке Льюїсові Джорджові. Робить це з неменшою силою й один з найвпливовіших англійських публіцистів Гарвін з Observer'a — зі силою тим

більшою, що був він від самого початку противником псевдиримських „мирових“ договорів. Коли захочемо ревізувати Європу, каже він, по рецепті Льюїса Джорджа, то матимемо війну наслідком опору „щасливих посідачів“; а не зробимо ревізії, будемо мати війну відплатну — з боку переможених. В такій альтернативі Гарвін забирає Європу. А щоб з неї вийти, він пропонує нову світову конференцію з участю З'єднаних Держав і Радянського Союзу — перших тому, що вони не ратифікували договорів, а другого тому, що він був складений без його участі.

III.

Таке пропонує Гарвін. Однак — який це лік проти війни? Добровільно чейже п'яка Румунія, ні її по-сестра її союзниця, ні яканебудь інша „щаслива посідачка“ не згодиться віддавати великих просторів чужої землі і сходити до рівня четверторядних потуг. Правда, свого часу — не так давно тому! — в Спа відомий п. Грабський обоими руками підписував угоду і на лінію Керзона, і на участь східно-галицьких українських представників у новій мировій конференції, і на ще інші цікаві річі. Правда! Але щоб пані Грабських довести до такої міри політичного поміркування й розважливості, на це треба було тої паніки, яку нагнала їм більшовницька кіннота Будьонного. А коли тільки на універських частинах, окопаних під Замостем, розмах тієї кінноти спинився, то і „чудесо над Вислою“ докопалося, і рижський мир поблагословив наші сторони, і Вильна почула чим пахне заломанія Сходу перед Річчосполитою.

Ради Гарніна може — тай то: може — були би доцільні, але військо-
вий погром щасливих посідачів (або
бодай одного з них) мусів би випе-
редити здійснення цих порад. Ін-
шого шляху немає.

IV.

Сказати правду, то мусимо признатися, що нам трохи прикро так без застережень перекладати французькі насміхи над Льюйдом Джорджом. Адже довший час, у порі Мірної Конференції, потрохи й по тім, він був єдиний державний муз великої потуги, який не погоджувався кидати нашу тіснішу батьківщину під ноги і на поталу національному противникові. Справжнім адвокатом нашим і демонстраційно заступає він за нас прим. на тій історичній Раді Чотирьох (Клемансо, Вільзон, Сонніно і Л. Джордж) де — єдиний раз за весь час конференції — українська делегація мала нагоду захищати українську соборність перед ворожими посяганнями. Коли Клемансо запустився в розмову з сидячим біля нього галицьким делегатом і не звернувши уваги на зміст відповіді галицького делегата, перекладеної на англійську мову, — Льюйд Джордж піднісся з місця і демонстраційно відхилився до Клемансо:

— Друже мій, Клемансо, ви барашкуєте, а не слухаєте важної відповіді! Пане перекладчик, повторіть ще раз панові Клемансові відповідь на моє питання: чи то правда, що польські війська напали на галицьку армію в той самий час, коли армія як другим фронтом боролася проти більшовиків?

Перекладчик повторив, а самі можете догадатися, який був зміст цієї відповіді галицького делегата

Так було на Раді Чотирьох, у па-
латі, призначеній Вільсоном. Ще й
потім, прим. у Спа, Льюїс Джордж,
час від часу піднімав галицьку спра-
ву. А потім він її залишив — промі-
няв її за якісь інші справи, — за Сі-
лезію, за нафту — архівні колись це
покажуть. Проміняв її з лекшим
серцем ніж то декому з наших ви-
давалося: ми найіно думали, що він
— „наш приятель“, а він був при-
ятелем собі, собі-то своїй країні, по-
літичним реалістом, і то доволі ко-
роткозорим, без скрупулів, примху-
ватим...

V.

Тільки — міг би сказати Льюїс
Джордж, якби він читав „Діло“ —
не можуть галицькі українці чейже
вимагати, щоб він, британський мі-
ністр, був більшим українським па-
тріотом ніж українці самі, і розум-
нішим галицьким політиком ніж га-
личани самі... Якби Льюїс Джордж
таке відповів — не біймося, нема
страху, щоб він це зробив! — то він
міг би ще й додати згідно з прав-
дою, що наша, українська, сторона
робила в той час усе можливе, щоби
увести в німеч англійські пляни в
загально-українській і галицькій
справі. В критичних для нас часах
мирової конференції співробітники
Льюїса Джорджа в британській де-
легатії: Керр, Пейтон, Бурдільон, ін-
ші ще — очевидно не без його зго-
ди, а то й поручення — постійно й
доцільно помагали нам ділом і —
що серед нашої дипломатичної не-
досвідності і серед примітивності
нашого політичного думання по-
винно нам було стати бодай рівно-
цінним — порадами. Поради ці бу-
ли однозгідні і дуже інтензивні; о-
сновані вони були на незрівняному,
британському політичному досвіді:
на ясній оцінці підставових, трив-
лих і незалежних від людської волі
елементів політичної й стратегічної
географії наших земель; на вміло-
сти віднайти сутні цілі серед по-
бічних; на реалістичній тактиці чер-
гування національних зусиль і кон-
центрування ударів проти одного
ворога, признаного найнебезпечні-
шим. Вчили вони нас — як терпели-
во й врозуміло! — якими етапами
нам треба йти, щоб через українську
соборність вивести Україну на аре-
ну світової політики; підшпитували
нам поради й вказівки — вони, по-
літики нації найдосвіднішої в світо-
вій політиці. Одне все те був го-
рох об стіну — об стіну нашої зару-
млілої впертості й політичної слі-
дородженості. Де там ми навіть бу-
ли здатні зрозуміти поради, ми, на-
че сальцесони, випхані й начинені
гандитною фразеологією, з мізка-
ми, опанованими словесними ідола-
ми, недоступними специфічно-полі-
тичним категоріям політичної дум-
ки і реалістичної поведінки! Де там!
Ми робили все поперек британських
порад, а коли катастрофічні події
нас і поперли, наче впертих мулів,
як реалістичний шлях, то воно вже
було запізно і замість політичного
діла вишла карикатура і ганьба.
Ми так поведилися — як знаєте, і
там опинилися — де знаєте.

Але не вина в цьому Л. Джорджа.
Лінія Керзона довгий час була його
лінією, а соборність України була
довгий час його девізом. Навіть
довгий час ніж у багатьох нас.

VI.

Льюїс Ротермер, брат пок. лорда
Норткліфа і власник могутньої групи
англійських журналів, незалежно
від Льюїса Джорджа (котрого він
не любив) веде рівнобіжну з ним
пропаганду за ревізію границь де-
яких держав середньої й східної Єв-
ропи. Особі й політичній фізіономії
лорда Ротермера — аневанидженій
якій однакові в Букарешті, як у
Празі — приглядаюся незабаром, в
іншому дописі. Бо не є неможливим,
що незабаром і у Варшаві не будуть
так занадто гарячо захоплюватися
ним могутнім керманієм англій-
ської опії.

В. Левинський.

Всі українські діти до української шко-
ли! Хто минає свою рідну школу і по-
дає дитину до чужої школи, — той во-
рог своєї дитини і української нації!

Положення в СРСР.

Характеристика П. Мілюкова.

З нагоди десятиліття більшовицького
перевороту роблять підсумки чотирьох
правління за той час не тільки кремля-
ські потенціати, але займаються ними і
найбільші вороги комунізму — російські
емігранти. Очевидно, що російські емі-
гранти підходять до підсумків десятиліт-
нього правління комуністів з доволі про-
тидежного становища до того, яке зай-
мають кремльські червоні правителі у
своїх підсумах. Коли комуністи під-
креслюють свої досягнення, то емігран-
ти зв'язують, до якої міри і як далеко
зайшла „неміч“ комуністів за минулих
10 літ. Це, зрештою, доволі адекватне я-
вище, коли вглибитися в емігрантську
пенсію.

Ми бажалиб нині поаналізувати нашіх
читачів з характеристикою теперішнього
положення в СРСР, по 10 літах рад.
правління, яку дав йому відомий провід-
ник російського республікансько-демо-
кратичного об'єднання, безсумнівно най-
відатіший російський політик і зведений
історик на еміграції, а в додатку редак-
тор поважного рос. щоденника „Посл.
Новости“ проф. Павло Мілюков. Респу-
бліканське демократичне об'єднання вла-
штувало в Парижі окреме зібрання при-
свячене справі десятиліття більшовиць-
кого перевороту, на якому вголосні від-
повідний реферат між іншими і проф.
Мілюков.

Кріза серед керманів комунізму.

Оперуючи багатим фактичним матері-
алом ствердив він на початку реферату,
що в наслідку 10-літнього існування
комітатури помітні там гостра кріза
на т. зв. командних позиціях. Уже ми-
нулого року помітна була її гострота в
комуністичній партії, дарма, що опози-
ція, почувачишись тоді все таки ще за ма-
ло сильною вважала за доцільне скані-
тувати. Ще минулого року характе-
ризував Устрялов (націонал-більшовиць)
положення так: „Це вже не дружна дис-
кусія, не індивідуальні непорозуміння,
це кріза партії, це своєрідний бунт про-
відників проти інерції партійної дисци-
пліни... гостра кріза командування... га-
снення старих партійних зв'язів, сумерки
старої левинської гвардії... нові часи і
нові люди“. Навішні свідчення Устряло-
ва з минулого року, Мілюков стверджує,
що за рік положення до тієї міри погір-
шилося, боротьба в партії прийняла такі
розміри, що мирно закінчитися ніяк не
може.

Боротьба опозиції з правлячою біль-
шістю впливає з основної суперечнос-
ти, яка була вже при захваті влади в
жовтні 1917 р. Більшовицький переворот
проведений не на основі марксизму, а
на підставі спеціально „винайденого“ в
тому часі левинізму, який поправляв і
„доповнював“ Маркса рахунком на сві-
тову революцію. Однак левинізм залю-
мився. Замість знищення держави при-
йшло левинізм зайнявся її відбудовою.
Під впливом непереможних вимог жит-
тя треба було похитати засоби воєнного
комунізму. Спершу намагалися побуду-
вати систему воєнного комунізму на
кооперації та професійних спілках та не
до цього путинного не дошло і сам Ле-
нін дав початок полії економічній полі-
тиці, тобто повернув круто на право.
„Нен“-а протиставляла до нині і зберегла
рададу від неминучого упадку.

Суперечність непи з соціалістичною
доктриною дає початок і життєві соки
опозиції, яка теоретично має повну ра-
цію. Опозиція не журиться тим, що льо-
гічний висновок її теорії означає в прак-
тиці поворот назад, на давно опущені
позиції комунізму, що фінанчно неможли-
ве до переведення. А неможливо тому,
що за 10 літ вряє новий лад і прийшло
нове покоління, малограмотне в марк-
сизмі, що вчилося не в Леніна, а в жи-
ття; одначе вістра опозиції направлена
не в ту сторону, а проти зрадливих те-
оретичних принципів партійних керманів.
Наслідок конфлікту покищо такий,
що опозиція об'єднала лицемірство Ста-
ліна і розвінчала авторитет партії, про-
голосивши для всіх право інтерпретації
левинізму.

Хто йде за опозицією?

Комуністична партія втратила тепер
душу. За опозицією протиставив дуже
довгий і дуже неозначений хвіст. Без
сумніву, що за її лівою програмою йдуть

лише одиниці, але сам опозиційний рух,
в якому населення відкрило вістуну
свобідної критики, найшов велике епі-
туття в широкіх масах. В надії, що в
боротьбі виграють „неборючіє“, Троць-
кий став сигналом і знаменем наїрріж-
нодішніх верств населення далеко поза
межами партії. В утвореному за опози-
цією хвості, є очевидно, численні еле-
менти, які мають переконання або на-
дію на те, що опозиційні лідери, призна-
ючи неможливість повороту до 1920 р.
можливо пригадують собі свої погляди і
своє становище аперел жовтня і пе-
реддають аладу іншим, аберігаючи собі
представництво інтересів пролетаріату
в державі та вертаючи робітничкові пра-
во свободі боротися за інтереси свої
якесь. І тому-то Троцького інтерпрету-
ють, аправо і в ліво. Одначе всі розум-
ніші та пропиханіші в міру зближуван-
ня побіди Троцького, охолоджують свої
афекти до нього і відходять. Вони заля-
чують правильно, що на випадок побіди
опозиції, вразжє на слідуючий день ви-
бухне громадянська війна, і опозиція, я-
ка об'єднує занадто різномірні елементи
виявиться безсилою, щоби вивести кра-
їну зі сліпої вулиці.

Групи серед правлячої більшості.

Сталін свідомий того, що боронити су-
перечностей неможливо, але розуміє він
і їх неминучість. Тому то зуживає усіх
зусиль на те, щоби оборонити право дер-
жави на лицемірство. Він дорожить со-
ціалістичною виміскою і через те утруд-
нює процес переродження влади. А оди-
ноним виходом із утвореного положення
не — або переродження або відступлен-
ня влади іншим. Користуючись опулі-
кованою в Берліні платформою опозиції,
Мілюков дає характеристику правлячій
більшості, яка складається аж з трьох
груп: правої (Ріков і Калінін), яка май-
же зливається зі співпрацюючими у ра-
дянському апараті безпартійними спе-
ціалістами (Кондратьєв, Садирін, Чаянов), ро-
бітничої (Томський, Догалов і ін.), що
кльоється до другого інтернаціоналу і
з центра (Сталін, Молотов, Угланов, Бу-

ФУТРА
веіякі гуртом і детально
поручає знана фірма
СОЛОМОНА БАЧЕСА
вул. Краківська 6 рік осн. 1896
Тел. 21-28

харін), що намагається заступити пар-
тію собою. По останнім відомостям гру-
па Рікова консолідується. Її програма:
„відійти гальми“; вона вимагає від
Сталіна безпосадного розприви з опози-
цією, а по побіді над опозицією має во-
на намір потягнути „центр“ Сталіна за
собой. Армія займає в тій боротьбі ду-
же обережне становище. Бо яка влада
не була вона (армія) нічого не втратить.
Армія потрібна для кожної влади. Втра-
тити щонебудь вона може лише у ви-
падку передчасного і помилкового ви-
ступу по чийсь стороні. Вона приду-
читься до того, хто побідить.

Становище еміграції до подій у СРСР,
зокремаж Мілюкова.

Давши таку характеристику відносин
серед правлячих тепер у СРСР чинників,
Мілюков застановлюється над відношен-
ням еміграції до тих подій. Він твердить
що нині вже наізно думає кожний, хто
вірить, що зпоза кордону можна опира-
тися на маси. Не можна також думати,
що ті маси неактивні та не борються.
Вони борються і є активними, але на
своїй шкідливості відчувують, що значить від-
крито виступати проти влади по рецен-
ції емігрантів. Маси перейшли свідомо і
організовано до правлячої облоги ра-
дянської влади. Зпоза кордонів можна
владотворувати тільки відокремлені уда-
ри. Та це буває корисним тільки тоді,
коли удари впливають із оточуючої
атмосфери, пересиченої електрикою. О-
собливо село не приймає відчуження
зпоза кордону. Щоби завадити з маса-
ми треба перш за все відкинути примі-
тивне поняття, немовто ці маси відділені
та ізольовані від державного апарату.
Це поняття також примітивне та ізольо-
ване як се, що нема „еволюції“, „а коли
нема еволюції, то неминуло мусить бу-
ти революція“ в наслідку „світний“ має
з емігрантів. Невірно не перш за все то-

му, що еволюції цілого краю тепер уже
ніхто не оспорює. Та важливо є і еволю-
ція влади в розумінні її відступу з пер-
вісних ізолюційних позицій. Без такої
еволюції влади булаб неможлива відбу-
та еволюція країни. Сила і глибина веде-
ної в СРСР боротьби в тому, що тамош-
ні люди борються з владою будучи з
безнастанному з нею контакти.

„Босний“ фронт штучного і безпід-
ставного „активізму“, що далі прозов-
жу декларативно стоянку на позиціях
„можливу“ (монархіст) та інтервенці-
оналізму, цілковито не використовує, на
думку Мілюкова, всіх можливостей емі-
грації у відбудовуванні боротьби. Він
перш за все не до прихвилья для Росії.

Він фронт намагається творити десь,
що „не прийдуть до Росії ніколи“. Лише демократичний фронт — твердять
Мілюков — може прийти в Росію тому,
що він там уже є, та бере діяльну уч-
асть у боротьбі. Самі комуністи заго-
ворили вже про третю силу, що нааріє
в нутрі СРСР. Споміж великої маси тепе-
рішніх безпартійних на перший план
висуваються тепер у СРСР т. зв. „устра-
ловці“ — націонал-більшовики — ріллі
брати євразійців. Вони то й намагають-
ся ввійти в тісний та живий контакт з
масами. Далі підкреслює Мілюков, що
Сталінам сам собою творить перешід від
інтернаціональних позицій з левим по-
воротом обличчя до Сходу. Звідси вже
недалеко до відновлення „національної
місії“ євразійців та устраловців.

Ми, демократи, кіпчуть Мілюков мусимо
лібераліти розвояток націоналістичних на-
строїв, споріднених з бонапартистськими.
Ми теж мусимо шукати шляхів до борюч-
их мас, скріпити їх там, де там недо-
стає. Але лютото треба вміти говорити їх
мовою. Перше н-ше завдання на тому шля-
ху — скоритися і зрозуміти, що наша роля
не командна.

Мілюков надіяється побіди Сталіна та
зближення його потім з правою опозицією,
а там самим його вкороу на право. Все ін-
ше приїде не від Сталіна, а іншим поряд-
ком і спричинене іншими силами.

Так уявляє собі теперішнє положення в
СРСР та відношення до нього російської
еміграції один з найкратичніших політиків
серед російської еміграції П. Мілюков. На-
врядом в те, чи міркування його вірні, чи
ні, а репродукуємо їх виключно для інфор-
мації.

На практично-життєві теми.

Під увагу нашим студентам філософії
них студій.

До Головної Управи „Рідної Школи“
напишуть подання абсолютів фі-
лософії за посадами в приватних се-
редніх середніх школах тогож Товари-
ства. А що „Рідна Школа“ має всього 10
своїх гімназій і 4 учительські семіна-
рії, в яких тепер всі мієня обсяджені,
то надивно, що неготи мусять на по-
сали чекати. Шкільна Кураторія не по-
важала в шкільній середній школі, хоча
вона й не мала права прихильності, да-
вати аніжати такому абсолютіві, що
не дістав від Міністра Освіти дозволу
навчання — це оди, а друге — теперіш-
ні наші студенти філософії оминають
завжди деякі наукові предмети, до я-
ких вже таки тепер потрібно спеціалі-
тів в гімназіях. Між 80 претендентів, розу-
міється самими некаваліфікованими, не-
ма ані одного класичного філософа, ні
одного польоніста, ніодного германіста,
зате істориків, природників, і математи-
ків є така скількість, що ними могла би
„Рідна Школа“ покрити своє запопро-
бовання ще через яких дальших 10 літ!
Одла наша мала гімназія має в цьому
шкільному році в своєму учительсько-
му зборі аж 3 істориків, що є на етапі
„Рідної Школи“ і директор цієї гімназії
мусить поновіло займати їх іншими пре-
дметами, щоби їх не позбавляли хліба.
зате до польської мови мусить влати ту-
жиння, бо свого нема, а латину й греку
дає звити нефаховим, або, як де може,
ангажує фахових учителів догоспелити.

Шкільна Кураторія заповідає, що Мі-
Освіти буде уділявати відтепер дово-
лу на навчання тільки таким канди-
дам учинського азанія, що адожать
іспит. Супроти того, нехай претенді, що
просить подання до „Рідної Школи“ за
посадами, зрозуміють важке становище
Головної Управи Товариства, яка не
спіє відтепер обсяджені ніяких ніко-
в своїх середніх школах, некаваліфова-

ФАБРИКА ЧЕКОЛЯДИ А. ПЯСЕЦКІ С. А. - КРАКІВ

Знамі з своєї доброти і чистоти виробів а то: Чеколяди, де-серти, емогаліні, поручає першорядні чекю адита- Як спеціальність лінійними помагачи поручають Чеколяди з САДЕРІЗІОМ для цукрової пудри, лінійну відмінності

3 життя перемиського ЖНОЦТВА.

ГОСТИНА І ВИСТУП Б. ЛЕПКОГО. — КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ КОБИЛЯНСЬКОЇ. — ЖИНОЧЕ ВІЧЕ.

Прогорілий осінній сезон закінчився в діяльності жінок, згуртованих в „Союзі Українок“ кількома значущими виступами. Користуючись добром волею нашого письменника Б. Лепокого влаштовано 22. жовтня в залі „Бесіди“ вечір, на якому шановний автор, сердечнію впадиною представниками громадиства, відчитав один розділ зі своєї, ще недрукованої, повісті „Полтава“. По відчиті вивалялася між присутніми і автором особлива товариська гутірка, яка протікала до пізньої ночі. На другий день відчитав поет в залі „Інституту“ дема з антології української лірики для молоді, яка аладала йому опадіне привітання та перелала йому проаматичні альбом. Зноружений поет зі своїми в очах, дякував за так сердечне привітання, та жертвував весь дохід зі своїх відчитів 279.70 зол. в користь жертв поєн.

Дня 3. листопада влаштовано концерт з нагоди 40-літньої літерат. творчості О. Кобилянської, в незначній гарно дібраною програмі, виконали майже самими жіночими силами. В концерті брала участь п. ред. Кисілевська, яка виголосила промову, підкреслюючи заслуги Кобилянської в боротьбі за жіночі права. Далі яшло фортепианне солю і п. Волькевич і скрипкове п. Дарія, про які не треба багато писати, бо вже самі неа говорять про виконавці. Два терпери і жіночий хор доповнили цей під кожним оглядом величальний концерт. Частий дохід з концерту 20 доларів призначено на вшлякий дар письменниці. Крім цього зложило 20 членок по 1 доларові, інші зложили менші суми.

Користуючись присутністю п. Кисілевської влаштовано 4. листопада перше в Перемислі жіноче віче. На вічу зібралася великою перемиської жінки, була теж мала кількість гостей, хоча повідомлені були всі дозкопичні села. Врешта повна відсутність сільської інтелігенції. По виборі президії виголосила п. Кисілевська реферат про освіту і організаційну проту жіноцтва. Другий реферат про „вату кооперації“ виголосила п. Павличковська. Після рефератів вивалялася дискусія на тему кооперації, в якій забрала голос жінки з передмістя і села, домагалися закладання кооператива та контролю над ними. По вічу жіноці розішлася домі, обіцяючи прийти на друге віче в більшій кількості. Коли додати, що в Перемислі засновано „Жіночу промислову школу“, яка має тридцять учениць, а вчать у віт пани даром, то будемо мати наглядний образ діяльності перемиського жіноцтва.

Я. М.

Поможемо здвинути дім-захист для українських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчим ділом зрозуміння важкої культурної праці і виявим свою злічність українським робітникам пера! Нертом слати на адресу: Львів, Підвал ч. 7, Земельний Банк іпотечний, книжечка ч. 1141.

3 життя наших установ.

Загальні Збори Спорт. Т-ва „Україна“.

16-ий рік свого існування замкнуло Спорт. Т-во „Україна“ значаючими річними загальними зборами, що відбулися в неділю, 27. п. м. передполуднем у великій залі Академічного Дому. На збори, які мали дуже оживлений характер, явилася кількадесят членів Т-ва, в тому ледви одначе кілька старших громадян. Не було теж представника Українського Спортивного Союзу.

Збори отворили заступник голови Т-ва п. Ол. Гладішовський, що похитав присутніх і подав до відома, що голова Т-ва д-р Юліан Савчак не може явитися на зборах наслідком подуги. Після вибору президії в особах п. Гладішовського як голови і п. Ластовського як секретаря адавали відомоща з минулорічної діяльності Т-ва поодинокі референти. З тих відомощей присутні довідалися багато цікавого про працю й успіхи „України“ в мину. сезоні, про що паші читачі знають уже зі статті „Діло“ в 265 ч. Тут зазначимо те, що крім великої рухливості, яку проявляла секція кошаюго меча під проводом п. Чучмана, Т-во адобуло в мину. сезоні й компетентний полий шрад. Заслуга тут п. дир. Юл. Шваровича, на запис якого всі наші око-

помічні централь у Львові, а також Вид-во „Діло“, зложили поважніші жертви на агадану піть. Доказом доброї господарки в Т-ві є також обставина (подибувала рішю в спортивних товариствах), що цей адміністративний рік „Україна“ замкнула не традиційним дефіцитом, але навіть невеличкою надвишкою.

З черги приступлено до вибору нового виділу, до якого увійшли: д-р Юліан Савчак — голова, Євген Чучман — заст. голови, Іван Паничак — секретар, Євген Бірток — касир, Омелян Вергола — господар. Заступники: Григорій Терлецький, Ілля Карпа, Луць Лісович. Контрольна Комісія: д-р Іван Німчук, Антін Ковалевський, Тарас Фрякко.

Після того п. Стоцький започаткував дискусію у справі нових напрямних діяльності „України“ на найближчу мету. В цій справі збори дали відповідну директиву нововибраному виділові. Подлякою присутнім за участь і за річеву дискусію, надихапу тільки добром Т-ва, замкнув збори по 8-годинних парадат п. Ол. Гладішовський.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар нового Українського театру під дир. п. Каразіневача:

- О з р и а:
30.XI. вихрест.
1.XII. Запорожець за Дунаєм.
2.XII. Майська ніч.
Т е р м і н і л ь:
3.XII. Циганка Аза.
4.XII. Генша (прем'єра), перший раз на українській сцені в Галичині. 993 3-?

Оп о в і с т к и. Виділ Т-ва „Січ“ в Грацу просить усіх бунших членів товариства від року 1895 подати свої адреси в шлі переслання ювілейних відзнак з приводу 30-літнього існування Т-ва „Січ“ в Грацу. Письма слати на адресу: Ukr. Stud. Ver. „Süsch“ in Graz, Universität, Österreich. За виділ 1-ва „Січ“ в Володимир Лопатинський голова, Іларіо Роман секретар. — Закордонні часописи просять о передрук.

Концерт п. Анди Останчуківної в Тернополі. Заходом Т-ва „Тернопільський Боян“ при співучасті композитора і пиїста проф. В. Безко, оайного відбудеться в ятницю 2. грудня 1921 в год. 730 вечером в салі Мішанського Брагва в Тернополі концерт оперової співачки п. Анди Останчуківної. Сподіємося, що наша публіка явиться численно на одинокому в Тернополі концерті нашої землячки з Подля.

1009

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

ГОДИНИКИ ПРЕЦІЗНІ НАПРАВЛЯЄ Дешево продає Юліан Донс-ровський-Лев Розмариєвський Львів, Готель Жоржа, Академія 4. Вжутерія, також срібло власного виробу. Догіди умови. 110 а 14-?

СОЛЮСПИВІ. В. Безкоровайний: Чари Сноч, Снішся мені, І сад завізів, І знов страши чутки, На склони гір, Рожевий квіт, Затремтін струни. 998 2-3

О. ОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легнів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

858 Переселення Рентгеном 20—24

ВЖУТЕРІЮ, 30-ЛІТНІ СРІБНІ ВІРОВИ продає за готівку і на рати від десятих лт в шлім краю звісна фірма Іван Зельтенраха, Льв., Марська пл. 5. Купую брилянти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. За 40-?

225

Ціни приступні — сплата ратами.

ВОЛІЧКИ

„МАТАДОР“, Французькі гарасівки, Д. М. Ц. і ручні роботи найдешевше, Со ахід через свій магазин ШТАМА, Львів, Сикетуська ч. 16. Замовлення з провоні відворотно.

Хочеш мати силу до праці, по-году духа і легний сон — їди щоденно багату в вітаміні легко-стравну поживу

ВІВСЯНУ КАШКУ

Quaker Oats

ІДЕАЛЬНО ОЧИШЕНА

Представництво: КАЗИМИР ЛЮБІНЦКІ Львів, Подлепського 7.

Без конкуренції

Знаєш у Львові виробляю ювілейсько-золотничу С. А. Ропшін кождий повинен переконатися в льокалі фірми при шлі. Сикетуська ч. 16. 925 Позір на фірму Ропшін. 2-2

Надзвичайні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ в Стрию.

В неділю дня 4. грудня 1921 в год. 5-й попол. відбудуться в салі „Сокола“ Надзвичайні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ в Стрию з таким денним порядком:

- 1) Відкриття Зборів.
- 2) Резолюція Виділу.
- 3) Реферат про стан „Рідної Школи“ в Стрию.
- 4) Вибір нового виділу.
- 5) Сесія і зашті.

1012

Подяка.

Уряд громадський в Підліслю, імена всіх громадян складає горячу подяку Рух. Пож. Тов. „Сокол“ в Підліслю як рівно його на-альству, а іменно Вл. яну Федорові Завісці управителю школи в Підліслю за його участь і провад над тов. „Соколом“ дня 4. листопада п. р. в год. 6-тія вечером в ратованню в часі страшної пожежі підчас сильної втрової бурі котра ширила огонь на ціле село. — Рівнож складає горячу подяку начальникам „Сокола“ Дмитрові Ярема, Василеві Діжков, всім товаришам Соколом і всім громадянам села Підліслю, Соколом сусідів селі Закомарі і Ожидова, громадянам села Рожваж, котрі своєю участю і горячою працею врятували майно наших селян, потрафили опанувати та зльоканізувати огонь і уратувати соткам осіб життя і майно. — Пожежа ця анбухла ралтвою і обхопила 4 хати, 2 стодоли, 1 стайню а протязі з хвилин, дальшу пожежу стримали внаше згадав своєю акцією ратувою. — За Уряд громадський: Бабосівський Семко, Теодор Дзюба, Хвасюфков Іларіо.

1011

30Л. 5 | ШКУГІНЦА | 30Л. 5

з хинського срібла тілька у

Б. ГРИНБЕРГА Сикетуська 4.

П, исилайте передплату!

Найбільша в краю фабрика дзвонів

Братів Фельчипських

в Калуші, вул. Сивецька ч. 14.

а Перемислі, вул. Красинського ч. 63.

зіднає на замовлення дзвони гармоніні і поодинокі, а постійно удержує на складі злив 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

43-?

Театри.

„Коопер. Український Театр“ під дирекцією п. Стадника (вул. Шашкевича). Перераз по причині візду по провонію Миський великий театр: 29-го „Видволені“ Виспянського, у готуючий ролі з Остервою. Початок 730 вечером.

Миський „Театр ювілей“: 21-го „Король ками“ оперетка. Початок 730 вечером.

Кіна.

„Панас“: Завізнана дільниця Альжиру. „Лев“: У царстві зеленого дракона. „Аполло“: „Зов моря“. „Фатаморганка“: „Фаворита Ротшильда“.

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

Вилле Видваница Спілка „Діло“.

З друкарні Видваницької Спілки „Діло“, Львів, Ринков ч. 10.